

Sygn. akt VII U 949/13

WYROK

W IMIENIU

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 31.01.2014 r.

Sąd Okręgowy / Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Świdnicy

Wydział VII Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący-Sędzia : SSO Iwona Iwanek

Protokolant :st. sekretarz sądowy Kamila Rakowska

przy udziale - - -

po rozpoznaniu w dniu 31.01.2014 r. w Świdnicy

sprawy **J. M.**

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w W.

o odsetki

na skutek odwołania **J. M.**

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w W.

z dnia 08.05.2013 r. Nr NE- (...)

I. zmienia zaskarżoną decyzję strony pozwanej Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w W. z dnia 8 maja 2013 roku, znak: NE- (...) w ten sposób, że przyznaje wnioskodawczyni J. M. prawo do odsetek należnych od poszczególnych kwot emerytury należnej za okres od 1 października 2011 roku do 31 marca 2012 roku, liczonych od dnia 22 listopada 2012 roku do 6 maja 2013 roku;

II. dalej idące odwołanie oddala;

III. nie obciąża wnioskodawczyni J. M. kosztami zastępstwa procesowego strony pozwanej.

Sygn. akt VII U 949/13

UZASADNIENIE

Wnioskodawczyni J. M. odwołała się od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w W. z dnia 08.05.2013r. Nr. (...), którą strona pozwana wykonując prawomocny wyrok Sądu Apelacyjnego we Wrocławiu z dnia 21 lutego 2013r. przyznała wnioskodawczyni emeryturę za okres od 01.10.2011r. do 31.03.2012r., wraz ze świadczeniem za czerwiec 2013r. wraz z odsetkami liczonymi za okres od 07.05.2013r. do 05.06.2013r. W uzasadnieniu odwołania wniosła o wypłacenie odsetek za okres od 01.10.2011r. do 31.03.2012 r.

Strona pozwana w odpowiedzi na odwołanie wniosła o jego oddalenie wskazując, że prawomocny wyrok Sądu Apelacyjnego we Wrocławiu został doręczony w dniu 26.03.2013r., a zatem należało zastosować przepis art. 118 ust 1a ust. 4 i 5 ustawy o emeryturach i rentach z FUS i wydać decyzję w terminie 30 dni od wyjaśnienia ostatniej okoliczności niezbędnej do wydania tej decyzji. Należność za okres od 01.10.2011r do 31.03.2012r. wypłacono wraz ze świadczeniem za miesiąc czerwiec 2013r. w terminie ustalonym w decyzji przypadającym na dzień 5 każdego miesiąca, a zatem odsetki należało wypłacić tylko za okres od 7 maja 2013r. do 05 czerwca 2013r.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny :

Wnioskodawczyni J. M. pozostając w zatrudnieniu złożyła u strony pozwanej w dniu 31.03.2009r wniosek o emeryturę.

Decyzją z dnia 08.04.2009r. strona pozwana przyznała wnioskodawczyni prawo do emerytury począwszy od 01.03.2009r. Wnioskodawczyni kontynuowała zatrudnienie i jednocześnie pobierała emeryturę.

Decyzją z dnia 23.09.2011r. strona pozwana wstrzymała wypłatę świadczenia począwszy od 01.10.2011r. powołując się na przepis art. 6 pkt 2 ustawy o zmianie ustawy o finansach publicznych oraz niektórych innych ustaw (Dz.U. nr 257, poz. 1726), który to akt prawny wprowadzał do ustawy o emeryturach i rentach z FUS art. 103a. Zgodnie z tym przepisem prawo do emerytury ulegało zawieszeniu bez względu na wysokość przychodu uzyskiwanego przez emeryta z tytułu zatrudnienia kontynuowanego bez uprzedniego rozwiązania stosunku pracy z pracodawcą, na rzecz którego wykonywał je bezpośrednio przed dniem nabycia prawa do emerytury.

Odwołanie wnioskodawczyni od tej decyzji zostało oddalone wyrokiem Sądu Okręgowego w Świdnicy z dnia 23 listopada 2011r. (sygn. akt VII U 1677/11).

Decyzją z dnia 27.06.2012r. strona pozwana podjęła wypłatę emerytury począwszy od dnia 01.04.2012r. i dokonała wyrównania świadczenia za okres od 01.04.2012r. do 31.07.2012 r.

Na skutek skargi o wznowienie postępowania wniesionej na podstawie Wyroku Trybunału Konstytucyjnego z dnia 13.11.2012r., w której to skardze wnioskodawczyni wniosła jednocześnie o zapłatę odsetek, wyrokiem Sądu Apelacyjnego we Wrocławiu z dnia 21 lutego 2013r. (sygn. akt III AUa 1619/12) wznowiono postępowanie, zmieniono zaskarżony wyrok Sądu Apelacyjnego we Wrocławiu z dnia 3 kwietnia 2012r. sygn. akt III AUa 141/12, i poprzedzając go wyrok Sądu Okręgowego w Świdnicy z dnia 23 listopada 2011r. sygn. akt VII U 1677/11 oraz poprzedzając go decyzję Zakładu Ubezpieczeń Społecznych z dnia 23 września 2011r. w ten sposób, że przyznano wnioskodawczyni prawo do wypłaty emerytury za okres od dnia 01 października 2011r. do 31 marca 2012r. Wniosek o zapłatę odsetek został przekazany organowi rentowemu celem rozpoznania.

Odpis wyroku doręczono stronie pozwanej w dniu 13.03.2013r. Od wyroku tego strona pozwana wniosła skargę kasacyjną do Sądu Najwyższego, a następnie pismem procesowym z dnia 15.07.2013r. skargę tę cofnęła z uwagi na stanowisko Centrali ZUS w W.. Postanowieniem Sądu Najwyższego z dnia 06 sierpnia 2013r. (sygn. akt II UK 324/13) umorzono postępowanie kasacyjne.

Zaskarżoną decyzją z dnia 08 maja 2013r. strona pozwana wykonując prawomocny wyrok Sądu Apelacyjnego we Wrocławiu z dnia 21 lutego 2013r. przyznała wnioskodawczyni prawo do wypłaty emerytury za okres od 01.10.2011r. do 31.03.2012r., oraz do odsetek za okres od 07.05.2013r. do 05.06.2013r. Nie wskazano w uzasadnieniu decyzji przyczyn dla których odmówiono prawa do odsetek za pozostały okres, co do którego zgłaszała żądanie wnioskodawczyni.

dowód: akta emerytalne wnioskodawczyni

akta tut. Sądu VII U 1677/11

W oparciu o powyższe ustalenia Sąd zważył :

Odwołanie jest częściowo zasadne.

Zgodnie z wyrokiem Trybunału Konstytucyjnego z dnia 13 listopada 2012r. sygn. akt K 2/12 (Dz.U.2012.1285). art. 28 ustawy z dnia 16 grudnia 2010r. o zmianie ustawy o finansach publicznych oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. Nr 257, poz. 1726 oraz z 2011 r. Nr 291, poz. 1707) w związku z art. 103a ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2009 r. Nr 153, poz. 1227, z 2010 r. Nr 40, poz. 224, Nr 134, poz. 903, Nr 205, poz. 1365, Nr 238, poz. 1578 i Nr 257, poz. 1726, z 2011 r. Nr 75, poz. 398, Nr 149, poz. 887, Nr 168, poz. 1001, Nr 187, poz. 1112 i Nr 205, poz. 1203 oraz z 2012 r. poz. 118 i 251), dodanym przez art. 6 pkt 2 ustawy z 16 grudnia 2010r. w zakresie, w jakim znajduje zastosowanie do osób, które nabyły prawo do emerytury przed 01 stycznia 2011r., bez konieczności rozwiązania stosunku pracy, jest niezgodny z zasadą ochrony zaufania obywatela do państwa i stanowionego przez nie prawa wynikającą z art. 2 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej. Wyrok Trybunału Konstytucyjnego wszedł w życie z dniem ogłoszenia tj. 22.11.2012r.

Zgodnie z treścią art. 118 ustawy o emeryturach i rentach z FUS (t.j. Dz. U 2013. 1440 ze zm.) organ rentowy wydaje decyzję w sprawie prawa do świadczenia lub ustalenia jego wysokości po raz pierwszy w ciągu 30 dni od wyjaśnienia ostatniej okoliczności niezbędnej do wydania tej decyzji, z uwzględnieniem ust. 2 i 3 oraz art. 120. W razie ustalenia prawa do świadczenia lub jego wysokości orzeczeniem organu odwoławczego za dzień wyjaśnienia ostatniej okoliczności niezbędnej do wydania decyzji uważa się również dzień wpływu prawomocnego orzeczenia organu odwoławczego, jeżeli organ rentowy nie ponosi odpowiedzialności za nieustalenie ostatniej okoliczności niezbędnej do wydania decyzji. Powyższe stosuje się odpowiednio przy dokonywaniu wypłaty wynikającej z decyzji ponownie ustalającej prawo do świadczenia lub jego wysokość.

Zgodnie z treścią art. 85 ust. 1 ustawy z dnia 13.10.1998r. o systemie ubezpieczeń społecznych (t.j. Dz. U. 2013.1442 ze zm.) jeżeli Zakład Ubezpieczeń Społecznych – w terminach przewidzianych w przepisach określających zasady przyznawania i wypłacania świadczeń z ubezpieczeń społecznych – nie ustalił prawa do świadczenia lub nie wypłacił tego świadczenia, jest obowiązany do wypłaty odsetek ustawowych w określonych w przepisach prawa cywilnego. Nie dotyczy to przypadku, gdy opóźnienie w przyznaniu lub wypłacie świadczeń jest następstwem okoliczności, za które Zakład nie ponosi odpowiedzialności. Oznacza to, że jeżeli w sprawie ustanie przesłanka spornych okoliczności, decyzja winna zostać wydana w terminie 30 dni od dnia ich ustania, a wypłata świadczenia winna zostać dokonana w najbliższym terminie płatności.

Uwzględniając powyższe wskazać należy, że terminem początkowym dla obliczenia biegu odsetek powinien być dzień ogłoszenia wyroku TK, a organ rentowy od tej daty nie powinien uchylać się od wypłaty świadczenia. Odmowa wypłaty emerytury za okres wcześniejszy, choć okazała się niezasadna, to jednak nie stanowiła okoliczności, za którą odpowiedzialność ponosi organ rentowy gdyż działał w zakresie obowiązujących przepisów i nie mógł samodzielnie zakwestionować ich konstytucyjności. Z chwilą ogłoszenia wyroku Trybunału Konstytucyjnego przestały istnieć negatywne przesłanki uniemożliwiające wypłatę przedmiotowego świadczenia, a jak wynika z akt sprawy wypłatę emerytury wnioskodawczyni podjęto od dnia 27.06.2012r.

Uwzględniając powyższe nie sposób przyjąć twierdzeń strony pozwanej jakoby to dopiero wyrok Sądu Apelacyjnego we Wrocławiu z dnia 21.02.2013r., a właściwie data jego wpływu do organu rentowego, stanowił ostatnią okoliczność niezbędną do wyjaśnienia sprawy i wydania decyzji. Skoro zatem nie została podjęta wypłata zaległej emerytury z chwilą wejścia w życie wyroku Trybunału Konstytucyjnego, począwszy od dnia 22.11.2012r. strona pozwana za tę okoliczność ponosi odpowiedzialność.

Nie podlegało uwzględnieniu żądanie wnioskodawczyni co do zapłaty odsetek za okres wsteczny, przed 22.11.2012r. Odmowa wypłaty emerytury za okres wcześniejszy, choć okazała się niezasadna, to jednak nie stanowiła okoliczności, za którą odpowiedzialność ponosi organ rentowy gdyż działał w zakresie obowiązujących przepisów i nie mógł samodzielnie zakwestionować ich konstytucyjności.

Mając na uwadze powyższe, Sąd zmienił decyzję strony pozwanej w oparciu o przepis art. 477¹⁴ § 2 k.p.c. w zakresie odmowy zapłaty odsetek od 22.11.2012r., a dalej idące odwołanie oddalił na podstawie art. 477¹⁴ § 1 k.p.c. O kosztach zastępstwa procesowego orzeczono stosowanie do treści art. 102 kpc.